

De eerste keer.....

Een blijspel in drie bedrijven

door

ROEL KASSIES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE EERSTE KEER...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROEL KASSIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSOONSBESCHRIJVING:

Bertus de Lange - een vriendelijke man van ongeveer 45 jaar

Jantine de Lange - zijn vrouw; een kunstzinnig type. Ze is levenslustig en van dezelfde leeftijd

Hans van Woerden - een keurig geklede man die verslaafd is geraakt aan de drank. Hij praat met weinig articulatie en doet zonder meer wat zijn vrouw hem opdraagt

Karolien van Woerden - zijn vrouw. Een driftige persoonlijkheid die altijd zeer nadrukkelijk aanwezig is. Ze praat nogal geaffecteerd en is onberispelijk gekleed.

Arjan - hun aangenomen zoon. Hij is rustig en reageert secundair en daarom gaat er veel langs hem heen.

Selly - hun aangenomen dochter. Het is een gekke meid die niets te dol is. Ze reageert impulsief en wil van het leven genieten.

Freek Soppe - een tuinman die zich niet al te druk maakt. Hij houdt wel van een geintje maar is bang om zijn baan te verliezen. Een ongecompliceerd, niet al te snugger type.

Nellie - is de beheerder van het vakantiepark en doet nogal bazig en gehaast. Ze is nonchalant, om niet te zeggen slordig gekleed.

Alle drie bedrijven spelen zich af op een zomerse zaterdag

DECOR:

We zien het interieur van een eenvoudig ingericht vakantiehuisje. Rechts is de opgang via de voordeur. Links komt men op via de achterdeur en in het midden bevindt zich de deur naar de slaapkamer.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek open gaat bekijkt Jantine een klein schilderijtje en zit Bertus op een stoel vanwaar hij met een verveeld gezicht de zaal inkijkt.

BERTUS: Gezellig is het hier. Bar gezellig. Dat wordt lachen deze week!

JANTINE: Doe niet zo brommerig, je bent hier nog maar net.

BERTUS: Nog geen uur en ik verveel me dood! Ze hebben hier niet eens televisie.

JANTINE: Da's erg, tjonge jonge, da's erg!

BERTUS (*monotoon*): Morgen gaan we een fietstochtje maken en overmorgen een wandeling en we kunnen een dag gaan winkelen. Genieten jongens, genieten. Leve de vakantie!

JANTINE: We zijn nu twintig jaar getrouwd en in die twintig jaar...

BERTUS (*aanvullend*): ...zijn we nog nooit op vakantie geweest. Ja, dat versje ken ik.

JANTINE: En als ik deze prijs in de winkelweek niet gewonnen had, dan waren we nog niet gegaan.

BERTUS: Mooie prijzen geeft de middenstand: (*smalend*) een weekje in een zomerhuisje.

JANTINE (*op Bertus af*): En nu heb jij de pech dat je vrouwtje dat prijsje net gewonnen heeft. (*strijkt hem langs de kin*)

BERTUS: 'k Ben eigenlijk gek dat ik meegegaan ben. 'k Heb nu al spijt. 't Liefste ging ik meteen weer naar huis. 't Is de eerste keer dat ik met je op vakantie ga maar ik weet nu al dat het ook de laatste keer is.

JANTINE: Luister Bertus. Zolang we getrouwd zijn heb jij je zin gehad en zijn we nooit op reis geweest. Dit ene weekje dat we samen hier zijn wil ik niet tegen zo'n sikkeneurig gezicht aankijken. Je moet in de vakantie eens iets anders doen dan anders.

BERTUS: Dat doe ik al. Ik kijk nu chagrijnig terwijl ik anders altijd vrolijk kijk.

JANTINE: Ga voor mijn part kunstschilderen, of koop een plantenboek en ga bijzondere bloemetjes opzoeken of schaf een verrekijker aan om vogels te bestuderen.

BERTUS (*zuchtend*): Moet dat in de vakantie?

JANTINE: Moeten? Moeten is zo'n zwaar woord.

BERTUS: Wat ga jij dan doen deze week?

JANTINE: Nou eh... ik eh... Ja, dat weet ik nog niet.

BERTUS: Vlinders melken of steentjes poetsen. Is dat nog niet wat?

JANTINE: Nee maar, wat een leuke ideeën heb jij. Ga nog even door!

BERTUS: Dat is geloof ik het enige dat je nog nooit gedaan hebt.

JANTINE: Ik weet dat je goede ideeën hebt op het gebied van vrije tijdsbesteding en dat je nu ook nog deze twee liefhebberijen te berde kunt brengen, getuigt van veel creativiteit

BERTUS: Allemachtig, wat een zin. Haal je die rechtstreeks uit een boek? *(staat op en loopt naar de rechterdeur)* Ik moet maar eens wat ander "praatvolk" opscharrelen, want dit gaat me boven de pet. *(roept vanuit deuropening)* He, je gaat toch niet werken in je vakantie? *(men hoort de stem van Freek: 'k Heb geen vakantie, ik werk hier)* O, dat is wat anders. Kom even binnen. Mijn vrouw heeft de koffie klaar!

JANTINE *(sist)*: Bertus, ik heb helemaal nog geen koffie klaar.

BERTUS *(nog steeds vanuit de deuropening)*: Ja, wij hebben op elk moment van de dag koffie! Kom maar verder!

FREEK *(verschijnt in deuropening met een schop)*: Hoy, ik ben Freek.

JANTINE: Ja Freek, kom er maar in. Mijn man denkt dat ik koffie klaar heb maar dat is niet helemaal waar.

FREEK: Maakt mij niet uit. Even uitblazen wil ik altijd wel even en desnoods ook nog wel zonder koffie.

JANTINE: Ik zal direkt wat zetten.

FREEK: Mens, maak geen drukte; ik haal het wel een andere keer op, dat maakt mij niet uit. Ik ben hier toch elke dag aan 't werk in dit park. Ik moet de tuinen van de zomerhuisjes hier onderhouden. *(tegen Bertus)* Wou je vanmiddag duizend gulden verdienen?

BERTUS: Ja zeker! Wel graag!

FREEK *(lachend)*: Ja, ik ook wel! Maar ik denk niet dat het lukt! *(Bertus kijkt wat zuurzoet)* Je kunt toch hoop ik wel tegen een grapje? Nou ja, maakt niet uit.

BERTUS: Even serieus, wat kun je hier zoal doen tijdens de vakantie?

FREEK: Wat je hier doen kunt? Weinig. De meeste mensen vervelen zich hier dood en toch heb ik verrekt weinig begrafenissen.

BERTUS: Je maakt ook overal gekheid van.

FREEK: Je kunt hier wandelen, fietsen en winkelen. Wandelen fietsen, winkelen enz.

BERTUS: Dat had ik wel gedacht.

FREEK: Je kunt hier ook wieden, schoffelen en harken als je dat leuker vindt. Dan ga ik wel koffie drinken bij je vechtgenote.

BERTUS: Zal ik je eens wat vertellen, Freek. Die ruil lijkt me helemaal nog niet zo gek. Je ziet mij toch niet als een hondje achter mijn vrouw aanlopen, winkel in winkel uit. Ik ga veel liever in de tuin werken.

FREEK: Dan kun je je hier uitleven: Tuinen genoeg, onkruid zat!

JANTINE: Bertus, je hebt nu vakantie en je gaat niet tuinieren.

FREEK: Ik hoor het al, we komen niet aan ruilen toe. Ik ga weer. Koffie krijg ik toch niet.

BERTUS: Ga toch even zitten. Over tien minuten heeft Jantine de koffie bruin.

FREEK: Weet u het verschil tussen een touwtje en een koordje?

BERTUS: Geen idee. Jij ook niet zeker.

FREEK: Zeker. Een koortje kan zingen. Veule wille. *(rechts af)* BERTUS *(grinnikt)*: Mooie kerel!

JANTINE: Je gaat niet in de tuin werken en je gaat ook niet de hele vakantie binnen zitten. Je moet er op uit, Bertus!

BERTUS: Zeg jij dan maar eens wat ik moet gaan doen. *(ploft in een stoel)*

JANTINE *(pakt een aantal papieren van de tafel)*: Hier liggen een aantal folders. Is vast wel wat bij. *(leest)* "Natuurvrienden" Is dat niet wat voor jou?

BERTUS: Zijn dat niet van die mensen die heel natuurlijk in hun "nakie" lopen?

JANTINE *(leest)*: "Vanmiddag om 2 uur: natuurpadwandeling langs bedreigde planten". Hoe laat is het? Kwart voor twee. Kom op, trek gauw een sportieve broek aan. Meegaan jij. *(ze trekt hem omhoog en dirigeert hem naar deur middenachter)*

BERTUS *(zuchtend)*: Jij je zin. *(staat bij de deur)* Voelen die naturalisten zichzelf dan niet bedreigd?

JANTINE: Hoe bedoel je?

BERTUS: Die naturalisten lopen toch in blote konten en als ik er dan als preutse natuurliefhebber in een lange broek bij loop..

JANTINE: Zeur niet. Dit is een club van gewone natuurliefhebbers die er keurig sportief bij lopen.

BERTUS: Oh jammer. Nou, dan weet ik niet of ik wel ga.

JANTINE: Natuurlijk ga je.

BERTUS: Natuurlijk zei je, he? Zal ik de broek dan maar laten zakken? *(maakt zogenaamd de bovenste knopen los)*

JANTINE: Schiet op, jij. *(duwt hem de slaapkamer in en pakt dan de folder opnieuw en leest)* "Verzamelen op het dorpsplein". O, da's hier vlakbij.

KAROLIEN *(op van links, heeft een schoudertas bij zich)*: Excuses dat ik zo binnen kom stuiven, ik ben de vorige huurster en we zijn vorige week in dit zomerhuisje geweest. Op de terugweg bemerkte ik dat ik mijn speld kwijt was. Een heel uniek erfstuk. Volgens mij moet-ie nog in de slaapkamer liggen. Mag ik even kijken? *(zonder op antwoord te wachten stevent ze regelrecht naar de slaapkamer waar Bertus is)*

JANTINE: Maar mevrouw, mijn man is...

Karolien is al binnen en Jantine wendt zich naar de zaal met de hand

voor de mond en wacht gespannen af. Opeens gaat de slaapkamerdeur open en Bertus komt in zijn onderbroek het toneel op rennen.

BERTUS (*toch wel angstig*): Wie is dat?

JANTINE: Weet ik veel!

BERTUS: Weet ik veel? Je laat iedereen toch maar zo niet binnen bij mij op de slaapkamer!

JANTINE: Nee, zeker niet. Vooral geen vrouwen. Ze is wat kwijt. Heeft ze jou ook gezien?

BERTUS: Nee, ze stoomde direct op het bed af en toen kon ik ongezien vluchten. Kijk eens wat voor antieke onderbroek ik aan heb. Ik schaam me dood. Wat moet ik nou?

JANTINE: Jij je schamen? Dat zal dan de eerste keer zijn. Ze hebben dit huisje vorige week gehuurd en ze is een of andere speld kwijt. 'k Zal eens even kijken. (*Jantine gluuft door een kier*) Allemachtig, ze heeft het matras al uit bed. 'k Heb waarachtig net onze hoeslakens er op gedaan. En nu staat ze zelfs met 'r schoenen op het onderlaken. Dit wordt te gek!

Jantine af naar slaapkamer, maar ze laat de deur open. Bertus luistert nu naar het tweegesprek: Jantine: Mevrouw, ik heb liever niet dat u met de schoenen op de schone lakens staat. Karolien: Gosjemijne, u laat me schrikken! 'k Heb u toch gezegd waar ik naar zoek! Jantine: Ja maar... Karolien: U bent bovendien veel te vroeg gearriveerd. U mag pas na twee uur uw intrek nemen als u een zomerhuisje huurt. Jantine: Moet u es luisteren. Ik heb met de verhuurster overlegd dat... Karolien: Sta daar niet te bazelen; help me liever zoeken! Jantine: Ik merk wel dat een normaal gesprek niet mogelijk is.

JANTINE (*weer op*): Goeie mensen wat een spastisch mens. Ze laat me niet eens fatsoenlijk uitspreken!

BERTUS (*gluuft ook nog even door een kier van de deur*): Ze zit doodgemoedereerd ook nog bij onze koffers. Dat mens is niet goed snik.

ARJAN (*op van rechts, heeft monotone stem*): Is Kaatje hier ook? (*Bertus gaat snel achter een stoel staan*)

JANTINE: Dat weet ik niet.

ARJAN: Oh.

BERTUS: Zojuist heeft iemand me uit de slaapkamer gejaagd en die iemand zet nu daar (*wijst*) de boel op stelten.

ARJAN: Dat is dan Kaatje. (*kijkt in gedachten voor zich*)

JANTINE: Of doet ze dat thuis ook altijd? (*Arjan antwoordt niet*)

BERTUS: Je mag er wel even naar toe.

ARJAN (*schrikt even*): Hoe zegt u?

BERTUS: Ga er maar heen! (*wil deur al open doen*)

ARJAN: Eh... nee. Hansje zei: Kijk es waar ze blijft, maar eh... ik heb geen haast. (*even is het stil*)

JANTINE: Je mag wel even gaan zitten. (*Arjan hoort niks en kijkt weer voor zich*)

ARJAN (*na even*): Mag ik wel even gaan zitten? (*Bertus en Jantine kijken elkaar veelbetekenend aan*)

BERTUS: Zeker mag dat. (*Arjan gaat zwijgend zitten*)

JANTINE: Zeg eh... als ik wat vragen mag. (*ziet dat Arjan weer "afwezig" is en herhaalt dan luider*) Als ik je wat vragen mag, je bent hier afgelopen week toch met vakantie geweest, is hier nog wat leuks in de omgeving waar we naar toe zouden kunnen gaan?

BERTUS (*aanvullend*): ...behalve een natuurclub?

ARJAN: Er is hier een actieve natuurclub, maar ik ben er niet mee op pad geweest omdat Kaatje steeds mee wou. Ik vermaak me prima als dat mens er niet bij is. Het is hier een prachtig gebied.

JANTINE: Die Kaatje, is dat een tante van je of zo?

ARJAN: Ik moet dat monster moeder noemen maar voor mij is het Kaatje. 'k Wou dat ik hier nog een tijdje kon blijven om bij te komen van dat mens.

KAROLIEN (*op uit slaapkamer terwijl ze Arjan niet ziet*): Ik begrijp er niets van. Die speld moet daar liggen. Daar ben ik het laatst geweest voordat ik wegging. In de auto hebben we ook al gezocht. Nergens te vinden. Hebben jullie hem misschien gevonden?

BERTUS: Is dit hem misschien? (*houdt vanachter de stoel een veiligheidsspeld omhoog*)

KAROLIEN: Maar meneer. Dit is niet iets om grapjes over te maken. (*ze gaat op Bertus af*) Het is een grote ronde gouden sluitspeld en mijn overgrootmoeder heeft die al gedragen. (*ze kijkt omlaag en ziet Bertus in zijn onderbroek*) Maar meneer!!!

BERTUS (*zelfde toon*): Maar mevrouw!!!

KAROLIEN: Is het de gewoonte hier om in onderkleding in de kamer te lopen?

BERTUS: Er kwam hier plotseling een vrouwmens in de slaapkamer, Kaatje heet ze geloof ik, terwijl ik me daar stond te verkleden.

KAROLIEN (*haalt neus op*): Ik kom hier binnenkort terug want de speld moet hier liggen. (*ze stevent op de rechterdeur af terwijl ze Arjan nog steeds niet opmerkt en gaat zonder groeten af*)

ARJAN: Dat mens moet ik nu moeder noemen. (*verachtelijk*) Moeder... 'k Zal er maar eens achteraan gaan. (*staat langzaam op*)

JANTINE: Dat komt er niet erg enthousiast af.

BERTUS: Blijf je liever hier?

ARJAN: 'k Wou dat het kon.

BERTUS: Wat ons betreft kan het.

ARJAN (*ongelovig*): Hoe bedoelt u?

JANTINE: We hebben een slaapkamer over, we zijn toch maar met zijn tweeën. Je kunt hier best een weekje blijven.

ARJAN: Nee, dit is te gek. Jullie hebben vakantie en die wil ik niet bederven.

BERTUS: Bederven? Integendeel. Je kunt me hier de mooie plekjes laten zien want ik weet hier heg noch steg.

KAROLIEN (*opent even de rechterdeur*): Arjan, kom mee! We zijn al laat. (*ze laat deur open staan en verdwijnt*)

ARJAN: Is jullie voorstel serieus?

JANTINE: Tuurlijk. Je bent van harte welkom. We hebben zelf geen kinderen en we willen dolgraag weten hoe het is om een zoon te hebben, al is het maar voor een paar dagen.

ARJAN (*kijkt nog even ongelovig*): Dan blijf ik.

BERTUS: Ik wist niet dat ik zo gemakkelijk een kind kon krijgen en dat (*lachend*) terwijl ik de onderbroek nog aan heb. (*komt achter stoel vandaan*)

JANTINE: Terwijl je het al zo vaak geprobeerd hebt met de onderbroek uit. Trek nou maar rap je spijkerbroek aan want je loopt hier voor gek.

BERTUS: Als jij zorgt dat ik ongestoord in de slaapkamer kan wezen. (*midden af*)

ARJAN: Zo gemakkelijk zal het nu ook weer niet gaan.

JANTINE: Hoe bedoel je?

KAROLIEN (*in deuropening rechts, gebiedend*): Arjan!

ARJAN: Dit bedoel ik.

KAROLIEN: Ogenblikkelijk! (*ze staat voor Arjan en wijst richting deur*)

ARJAN: Ik blijf hier.

KAROLIEN: Wat zeg je??

ARJAN: Je hoort het goed. Ik blijf hier nog een week.

KAROLIEN: Hier blijven? Je bent mesjokke!

ARJAN: Dat is oud nieuws.

KAROLIEN (*gaat op Arjan af en geeft hem een flinke tik*): Geen gezeur. Kom op!

JANTINE (*verontwaardigd*): Hee.... wilt u wel eens van mijn zoon afblijven!

KAROLIEN (*hoogstverbaasd*): Uw zoon, uw zoon? Maar dat, maar dat kan toch niet. Dat is onmogelijk.

JANTINE: Doe maar niet zo paniekerig. Het zal hooguit maar een paar....

ARJAN (*onderbreekt Jantine*): Inderdaad, mevrouw van Woerden, dit is

mijn echte moeder en daarom blijf ik hier.

KAROLIEN: Ja, maar dat gaat zo maar niet. Heb ik daarvoor alles gedaan? Ik haal je vader op. *(snel rechts af)*

JANTINE: Sjonge, dat wordt nog knokken als dat zo doorgaat, denk je niet? *(Arjan reageert niet en staart voor zich uit)* Eh, ik weet niet eens hoe mijn zoon heet. Laten we eerst maar eens kennismaken met elkaar. *(geeft een hand)* Jantine de Lange.

ARJAN: Arjan van Woerden.

JANTINE: Is je vader ook zo streng voor je?

ARJAN: Welnee, Hansje is een papegaai die zijn vrouw altijd napraat en daarbij zoveel mogelijk alcohol achterover slaat.

BERTUS *(op uit slaapkamer)*: En? *(loopt op Arjan af)* Hoe ziet je vader er uit? *(Bertus paradeert trots voor Arjan langs in zijn nieuwe spijkerbroek)*

ARJAN *(die helemaal niet op Bertus let en strak voor zich uit staart)*: Mijn vader, nou ja "vader", die heeft altijd, zelfs in de vakantie een stropdas voor. Hij ziet er met recht bezopen uit.

BERTUS: Ja maar... Hoe heet je eigenlijk?

JANTINE *(na even omdat Arjan niks hoort)*: Arjan.

BERTUS *(luid)*: Ja, maar Arjan, je hebt nu een nieuwe vader.

KAROLIEN *(samen met Hans op, Hans blijft in deuropening staan en Karolien staat vlak voor Arjan)*: Zeg eens dat-ie onmiddellijk mee moet, Hans.

HANS *(toonloos, spreekt niet bijster gearticuleerd)*: Je moet onmiddellijk mee, eh onmiddellijk mee.

KAROLIEN: Je hoort het, je vader zegt het ook.

ARJAN: Mevrouw van Woerden, of liever gezegd Kaatje, ik ben uitgenodigd door de heer en mevrouw de Lange om nog een weekje te blijven en aan die uitnodiging geef ik gehoor.

BERTUS: Dat heb je machtig mooi gezegd, mijn zoon!

KAROLIEN: Je weet toch dat je moet gehoorzamen. En dat vindt je vader ook!

HANS: Je moet gehoorzamen, Arjan eh, gehoorzamen

ARJAN: Vanaf nu is meneer de Lange mijn vader en die wil ik graag gehoorzamen *(imiteert)* eh gehoorzamen.

KAROLIEN: Mijn geduld raakt ten einde. Hans kom, we nemen hem mee. *(ze wil Arjan vastpakken en ook Hans komt aanwaggelen. Arjan echter rent naar de slaapkamer en doet de deur dicht. Karolien wil hem na maar Bertus schermt de deur af en houdt Karolien tegen)*

BERTUS: En nu wil je zeker je zoon zoeken op onze slaapkamer en nog meer de boel op zijn kop zetten.

KAROLIEN: Ik vind dit een zeer ordinaire toestand, wat zeg jij, Hans!

HANS: Ik wou net zeggen: ik vind het nogal ordinair wat hier gebeurt, eh wat hier gebeurt.

JANTINE: Aan die toestand kunnen jullie dan gauw een eind maken als je die deur (*wijst naar deur rechts*) aan de andere kant sluit.

KAROLIEN: Ik denk dat we de politie moeten inschakelen.

HANS: Lijkt me een uitstekend idee.

BERTUS (*imiteert*): Lijkt me een uitstekend idee.

JANTINE: Lijkt me een uitstekend idee!

Karolien kijkt Jantine en Bertus vernietigend aan en verlaat met opgeheven hoofd de kamer. Hans volgt haar, maar licht bij de deur nog even zijn hoed op bij wijze van groet.

BERTUS: Wat een strijd. En nu hebben we voor nog maar een week een zoon.

ARJAN (*snelt op vanuit slaapkamer*): Mijn tas. Mijn tas met kleren staat nog in de auto.

BERTUS: De strijd is dus nog niet gestreden. Kom mee, er op af!

ARJAN: Is het wel zo verstandig als ik mee ga?

JANTINE: Blijf maar hier.

Jantine samen met Bertus snel rechts af. Arjan kijkt hen na in de deuropening. Ondertussen sluipt van links Selly op. Ze houdt opeens de handen voor de ogen van Arjan.

ARJAN: Ik schrik me dood. Hoe kom jij hier?

SELLY: Met de auto, net als jij.

ARJAN: Ja maar...

SELLY: Als jij hier blijft, dan wil ik dat ook.

ARJAN: Dat kun je niet maken. Die lui hebben mij uitgenodigd en jou niet.

SELLY: En dan moet ik alleen bij Kaatje achterblijven? Dat nooit!

ARJAN: Kaatje mist jou toch ook. Doe niet zo stom. (*kijkt door rechterdeur*) Kijk, daar komen ze, alle vier. Ze hebben waarachtig mijn tas veroverd. Ga in de slaapkamer. (*duwt Selly daar in*) Schiet op! (*Selly midden af*)

KAROLIEN (*op van rechts met Hans, Jantine en Bertus*): Arjan, waar is Selly? (*Arjan reageert niet*) Je hoort me toch! Waar is Selly?

ARJAN (*schrikt*): Selly? (*haalt schouders op*) Ze zat toch in de auto?

KAROLIEN: Zat ja. Maar ze is verdwenen! Wat moeten we toch, Hans!

HANS: Ja, wat moeten we. Dat weet ik niet. Nee, dat weet ik echt niet.

KAROLIEN: Zoek dan! Je staat er maar te staan en je doet niks. (*Hans*

loopt met onzekere pas naar een stoel en kijkt daar achter en loert ook onder de tafel)

BERTUS: Je wou toch al naar het politiebureau voor Arjan. Je kunt nu meteen opgeven dat je Selma ook kwijt bent.

KAROLIEN (*driftig en hard*): Selly!!

BERTUS (*maakt schrikbeweging*): Selly, wat is dat nu voor naam! Ik had er vermicelli van gemaakt als ik jullie was.

KAROLIEN: Dat zijn onze zaken. Jullie kinderen heten zeker Jan, Piet en Klaas.

JANTINE: We hebben geen kinderen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto